

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Quæstio I. An filia ratione Dotalium & Paraphernalium, pro legitima sibi
assignatorum, ob hypothecam tacitam, quam mater habuit in bonis
Francisci, præferenda sit duobus aliis Creditoribus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

Quæritur 1. An filia ratione dotalium, & paraphernalium suæ matris, ob hypothecam tacitam præferenda sit alijs creditoribus hypothecarijs, quorum unus antero-

rem tacitam, alter verò posteriori rem quidem, at expressam habuit hypothecam. 2. An illatio dote per dictam confessionem fuerit facta probata?

QUÆSTIO I.

An filia ratione dotalium & paraphernalium, pro legitima sibi assignatorum, ob hypothecam tacitam, quam mater habuit in bonis Francisci, præferenda sit duobus alijs Creditoribus hypothecarijs?

Præsupponendum 1. Sermonem esse de dotalibus & paraphernalibus in se non exstantibus; hæc enim, quia manent in dominio naturali uxoris, & liberorum hæredum, ante omnes alios creditores restitui debent; nam dominium est fortissimæ juris realis species, & vindictio omnem vincit actionem, tam realem quam personalem, jus, aut privilegium. per l. 24. §. 2. ff. de reb. Aub. Jud. possid. l. 38. pr. ff. de Peculio. Sermo proin est de dote & paraphernalis Marito traditis, & consumptis vel permixtis cum bonis Mariti. Præsupponendum 2. Uxorem defunctam non fuisse in culpa & causa ob malam rei familiaris administrationem, cur Maritus ad inopiam pervenerit; si enim hoc esset, cessaret ipsius privilegium prælationis in ordine ad repetendam dotem;

frustra enim auctor calamitatis suæ auxilium legis implorat. l. 145. ff. de R. J. Petr. Heigius p. 2. q. 7. n. 57. Sicut probabiliter etiam non gaudet privilegio prælationis mulier, quæ scienter nupsit viro jam antea valde obærato, & tamen dotem intulit per l. 41. §. si à debitore ff. de jur. dot. l. 26. §. abesse. ff. Mandat. l. 3. §. ult. ff. ut in p. legator. Carpov. in Jurisprud. for. p. 1. Const. 28. def. 84. Cum talis Petro Heig. Berlich. &c. contra Bald. & Panormit. Pariter non gaudet, quando uxor una cum Marito principaliter se obligavit in contracto debito per modum intercessionis vel fideiussionis legitime per tit. 1. art. 12. seqq. Bayerischer Landrecht. Gail 2. observ. 89. Item quando communem negotiationem cum marito exerceat, & ipsi media pars acquæstum debetur. Landrecht

Recht cit. art. 10. 11. Favet Berlich. l. 1. concl. 65. n. 79. Beuter de jure pralat. p. 1. c. 35. Gail. observ. 90. n. 5. l. 2. Præsupponendum 3. quoad bona uxorum paraphernalia: licet pro ijs habeant hypothecam tacitam in bonis Mariti, hanc tamen privilegiatam non esse, ita ut prælationem operetur ante alios creditores hypothecarios, uti DD. communiter notant, & Jus Bavaricum in Process. Edict. in 2. art. 11. in fine satis clarè decidit. Præsupponendum 4. etiam hæredes uxoris, qui ex ea descendunt, uti filij & filia, capaces esse privilegij prælationis, quo gaudet ipsa uxor. l. siquid. C. qui pot. in pign. Nov. 91. pr. id tamen ad hæredes collaterales, & extraneos, non est extendendum, ut egregie probat Berlich. l. 1. concl. 65. n. 90. 91. contra Schneidev. & Neguzant. Unde liberi, post obitum patris petentes legitimam maternam, præferuntur nõvercæ doctem illatam repetenti ob prioritatem hypothecæ pariter privilegiatæ: imò etiam præferuntur quoad paraphernalia suæ matris defunctæ, si ista expressam constituit hypothecam in bonis mariti pro suis paraphernis, saltem de Jure Bavarico, ut docet Cancellar. Schmid ad d. art. 11. Process. Edict. n. 17. 18.

Hæc præmissis filiam fortè præferes utriusque creditori hypothecario ob specialem favorem, quem in Jure habet dos illata. 1. propter l. ff. solut. Matrim. l. un. C. de rei

uxor. act. l. 1. 2. C. qui potior. in pign. ubi mulier omnibus creditoribus, & hypothecariis, ratione dotis præferitur, & quidem etiam anteriorem, si ea solum tacita fuit, hypothecam habentibus. l. ult. C. eod. & ff. 29. Inst. de action. Imò & anteriorem expressam obtinentibus. per d. l. ult. pr. & ff. 1. Nav. 79. c. 2. quin & ijs probabiliter, qui privilegiatam habent hypothecam anteriorem, saltem si ea expressa non sit, vel uxor expresse sibi constituit hypothecam. per l. & Nov. citæ. Quòd hæc filia, loco matris defunctæ, prærogativam habeat etiam respectu illius, qui posteriorem, licet expressam, hypothecam convenit, probatur 2. ex eo, quòd præcedat hypothecâ anteriori tacitâ munitum, & iste vincat de hypotheca posteriori expressa provisum, siquidem axioma est, si vinco vincentem te, multò magis vincote. Dein regula est, quòd ex creditoribus hypothecariis non privilegiatis attendatur prioritas temporis, non verò, an hypotheca sit tacita vel expressa, conventionalis vel legalis, generalis vel specialis &c. uti DD. notant, & se fundant in l. 2. 8. 11. ff. l. 2. 4. 8. C. qui pot. in pign. & in c. 54. de R. F. in 6. ibi: qui prior est tempore, potior est jure. Cùm igitur hæc filia prærogativam habeat ante eum, qui anteriore, sed tacitâ tantum, hypothecâ munitus est, iste verò munitum posteriore, licet expressâ, etiam hunc præcedet filia, si non ex seipsa, uti tamen

verum esse existimandum est, saltem ex persona prioris creditoris, juxta vulgatum axioma, *si vinco vincentem te, multo magis vinco te.* Adde 3. singularem convenientiam ob favorem dotis, quam conservari saltem Reipublicæ interest. *l. 2. ff de Jur. dot.*

Verum quamvis hæc in Thesi ita esse existimem, saltem pro casu, quo anterior hypotheca solum est tacita; si enim foret expressa, Jus Bavaricum in *d. art. 11. Process. Edict.* uti & observantia communis, contra Jus commune, anteriori hypothecæ expressæ primas tribuit ante hypothecam dotis, etiam expressam *Gail. l. 2. observ. 25. Mynl. cent. 4. observ. 13. VVurms. tit. 37. observ. 3. Arnold. Rath in sua dissert. Jurid. assert. 132. Berlich. l. 1. concl. 95. n. 92. Hartm. Pift. observ. 17. lib. 2. Cancell. Schmid ad d. art. 11. n. 16.* Nihilominus tamen in hac hypothese, in qua acquæstuum communium media pars obvenit primæ uxori, consequenter & ejus filiæ, ut patet ex testamento mariti secundæ conjugi acquæstus tribuentis, cum tales fuerint conjuges, qui communem negotiationem, nempe cauponariam, exercebant,

aliter dicendum & discurrendum est; hoc enim in casu in Bavaria, ubi evenit, uti & alibi, ubi communem negotiationem exercent conjuges, ex communi consuetudine cessat Jus prælationis & privilegium dotis, uti in præsupponendis ex Berlichio, Beutero, Gailio annotavimus. Addatur Cancell. Schmid *l. cit. n. 21.* qui id desumunt ex *l. Juris societatis ff. pro socio. & Auth. si qua mulier C. ad S. C. Velleian.* item ex Jure Bavarico *tit. 1. art. 10. & 11. Land. Recht.* Cum lucrum & damnum rei familiaris æquè ad uxorem pertineat ac ad maritum, atque illa non minus obligationem contraxerit, ac ille, & si uxor esset privilegiata, bona fide contrahentes cum talibus conjugibus iniquè deciperentur.

Atque ex his facile responderetur ad opposita, dicendo nimirum, ea omnia posse quidem procedere in thesi, non tamen in hac hypothese, in qua aliud exigit & Jus Bavaricum, & Jus Commune, à DD. communiter sic intellectum, & à consuetudine approbatum, & ipsa Ratio.

QUE.